

תקוות מנחם

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקוות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

מהדורה מיוחדת לרגל "היארציית החמישי" של הרב ראפ, והיו דברים אלו לעילוי נשמתו

גליון מס'
416

חג הגאולה
י"ב-י"ג תמוז
ה'תש"פ
עד מתי!?

גליון מיוחד לרגל

"היארציית החמישי"

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ן, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי לימוד הרמב"ם ע"פ ה'מורה שיעורי' לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

משיח! ואד"ש אומר בשיחות: משיח - אותיות שמח (עם י').

ובשליה הקי' (בפירושו לפי בשלח) מפליא את מעלת השמחה והשירה לה; על נסי הגאולה, לפני שהתרחשו, מצד הצפי' והאמונה, **כן תהיה לנו, מ"י מ"י מ"י נאו!** (מגליון 54; 141)

בביהמ"ק שרו בהגפת דגלים

ד. כדי להרבות ולחזק השמחה והאמונה והציפייה בביאת המשיח מ"י מ"י מ"י! נהוג ב-770 בית משיח שרוקים עם דגלי משיח ומנופפים אותם בהתלהבות רבה! והוכחנו שמכיון ש-770 הוא כמו בית המקדש בתקופתו (ע"פ השיחות בקונטרס "בית רבינו שבבבל") מוצאים שגם בבית המקדש בזמן השירה וזמרה שהיו בעת ניסוך היין שאחרי כל קרבנות הציבור, היו **מניפין דגלים** לאות על השירה! ואמנם במשנה וברמב"ם כתוב **מניפין הסודרין**, אבל הרמב"ם בפירוש המשניות כותב ומפרש "מניפין דגלים"!!

תשובה ניצחת - לטוענים נגד הדגלים

ה. לאלה ש"תואנה הם מבקשים" (כלשון אד"ש כלפי אלה שהתנגדו ל"מבצעים" ול"טנקים" עם הרמקולים), שבעבר לא ראינו שיהודים ישתמשו ב"דגל משיח" [מלבד מה שכתבנו ע"ז באריכות בספרנו "תקוות מנחם" - ח"ב בהשלמה א' על סיום הלכות שכנים (מחזור כ"ו) שלמדו בפרשת הדגלים - פ' במדבר, עמ' 7-422] יש תשובה **ניצחת** וברורה! לאחרונה הראה לי תמים א' שיחי שיחת אד"ש מ"י צו שושן פורים תשי"ד (נדפסה ב"תורת מנחם" עמ' 161) שרבי שלמה מולכו שהיה מקובל גדול ונשרף על קידוש ה' (ממגורשי ספרד) ו"הסעיר" העולם על ביאת המשיח, היה לו **"דגל"** והדגל תלוי בבית הכנסת של המהר"ל בפראג, ואומר ע"ז אד"ש "זהו חינוך גדול לענין הגאולה והאמונה בגאולה".... ודרך אגב רואים, שלחסידי (אמנם לא ידעו מענין זה, אבל) יש להם חוש וחיות בענינים אמיתיים...

שמחה בטרתה לקבלת פני משיח

ו. **הוראה נלמדה לזמנו** שעסוקים בצער על הגלות ובזעקת ושועת **"עד מתי!?!"** כמו שאחי יוסף היו עסוקים בשקם ובתעניתם, הקב"ה מלמדנו ומראה דוגמה שעוסק בבריאת **אורו של מלך המשיח**, כמו שכ"ק אד"ש מה"מ מורה לנו לעסוק בקבלת פני משיח ולארגן **שמחות ושירה וזמרה** כבר לכבודו ולקבלת פניו, כמו שיהודים בדורותם יצאו לשדה בימי שישי לכיוון מערב עוד לפני שקיעת השמש לקבל בשמחה את השבת (וה"א שאז לפני מאות שנים היו יוצאים עם כלי זמר וכך היו מרקדין עד כניסת השבת, אלא שאח"כ ביטלו זאת שלא ייכנסו עם זה ויפגעו בשבת, וכדאי לברר זאת, ומי שראה כותב ע"ז אבקש להודיעני).

וכך כ"ק אד"ש מה"מ בזמן שכולם עסוקים בהדגשת החושך, הכיסוי וההעלם שנמצאים בו, מורה לנו הרבי שליט"א מלך המשיח לעסוק בשמחה ובטחון ובידיעה **שהנה זה מלך המשיח בא!** כמו שיהודים לפני כניסת השבת יודעים בוודאות שבזמן קצר היא נכנסת ולא נאנחים על אורך ה"יעובדין דחול" דימי השבוע, אלא כבר מתלבשים בבגדי שבת ומתכוננים בשמחה רבה, שע"כ מביאים כבר את שמחת השבת לפני כניסתה.

וכמו שרואים שנים רבות שמתו שהרבי נכנס ויוצא גם בביהכ"ס וגם בחוץ, **מניף ידו** לשמחה גדולה [ע"ד מ"ש על מלך המשיח "והניף ידו!"] ובאופן הנאמר **"פרצת עלך פרץ!?!"** והנפנת ידו של הרבי מורה לנו **כל הזמן** לקפוץ ולרקוד ולשיר בשמחה גדולה! ובעצרת שאורגנה ע"י ועד אגודת חסידי חב"ד ביום ג' מנחם אב תשנ"ד, שנתנו תודה לרופאים שהיו מסורים לרבי, ד"ר רוזן (שהי' הרופא הכללי של הרבי שטיפל ובדק יום יום) סיפר לפני **אלפי המשתתפים** שבאותם שנתים הרבי קרא לו הרבה פעמים והוא התכופף אל הרבי שאמר לו הרבה משפטים ולא הצליח להבין, אבל שתי מילים שחזרו על עצמן [והוא תיאר ברבים לפני האלפים, איך שהרבי ביטא את

הרבי מלך המשיח!

א. סיפר לי ידידי המשפיע והשליח ה"טנקיסט" הרה"ח **ישראל-דוד** שיחי **נחשון** יש לו בן דוד מחוגי ה"ליטאים" **הרב שירמן** שיחי, שהוא אב"ד ברבנות הראשית והי' דיין בבית דין לגיור!

מליובאוויטש הוא **מלך המשיח!**

הרב **שירמן** שיחי' פנה אל הפוסק הרה"ג **שלום יוסף** ע"ה **אלישיב** ושאלו האם יכול לגייר אותו!

והרב **אלישיב** ענה: "הגר צריך לקבל ע"ע את **"עיקרי הדת"**, האם בעיקרי הדת יש שהרבי אינו מלך המשיח!...!

והורה לו לגייר את הגר הנ"ל. (מגליון 295)

איך קאכט זיך אין משיח!

ב. כשהגיע הרה"ח משה שי' גורקאו בשנות היודיים 770 (הוא הי' תמים מרוסי) ואמר לרבי ב"יחידות" שלמד ויודע בע"פ ל"ה **פרקים** בתנאי, אמר לו כ"ק אד"ש מה"מ: "איך קאכט זיך אין משיח" [=אני מתעסק בלהט בעניני משיח], ולכן שילמד וידע בע"פ גם פרק ל"ו המדבר על הזמן דביאת המשיח.

רואים שמאז זו היתה הנקודה העיקרית של כ"ק אד"ש מה"מ, וגם ברמב"ם זהו סיום הרמב"ם, היינו התכלית והמטרה של כל התורה והמצוות. (מגליון 377)

שמחת הגאולה - "ברוב שירה וזמרה"

ג. נקודה מרכזית בהוראות כ"ק אד"ש מה"מ, היא ענין השמחה והריקודים של מצוה לעבודת ה', וכמו שמביא אד"ש מה"מ פעמים רבות, את הרמב"ם שפוסק (בסוף הלכות שופר סוכה ולולב) שבעבודת ה' צריך להיות תמיד שמחה והתלהבות עד כמו אצל דוד המלך "יודוד מפוז ומכרכר בכל עז לפני הוי"ו".

וכן ראינו אצל אד"ש **שתמיד** הניף את ידו חזק להלחיב השמחה והשירה, מה שלא ראו זאת אצל גדולים אחרים. ולפי עדות הרופאים של אד"ש (ד"ר רוזן וד"ר פלדמן, שהעידו זאת ברבים בכינוסים ומסיבות לפני אלפי אנשים), שאחרי כ"ז אדר הרבי קרא להם הרבה פעמים, ומלמל לאזנם כמה משפטים שלא זכו להבין, אבל שתי מילים שאמר הרבי באופן **צלול וברור**: "**שירה וזמרה!** **שירה וזמרה!**", והרבי חזר על מילים אלו המון פעמים:

היינו [שמלבד חשיבות שמחה של מצוה] אצל מלך המשיח השמחה זהו ענין **עיקרי!** וכמו שאומר בעל הטורים¹ עה"פ "הנני נותן לך את בריתי שלום", "ישמח" - אותיות

1. ולהעיר ממה ששמעתי מידידי הרה"ג הרה"ח אברהם ברוך שיחי' וינקלער (שהיה הכותב של התורות של הרבי מקלויזענבורג זצוק"ל), שפעם שאל למה לפירוש ה"בעל הטורים" על התורה אין שם מיוחד רק "בעל הטורים". ואי אפשר לומר שהיה "ענין" בשמות, אדרבה הוא היה "עשיר" בשמות והוא נתן השמות המיוחדים לטורים; "אורח חיים", "ורה דעה", "אבן העזר", "חושן משפט", ודווקא לפירושו על התורה (שענינו יותר דרוש וכדומה) אין שם מיוחד, רק ע"ש "בעל הטורים"!
וע"כ ענה הרבי מקלויזענבורג שענין זה מלמדנו, שלא כ"א ישב ויעשה חשבונות ויחשב ויכתוב גימטריאות ויאמר שהם "תורה מסיני"; צריך להיות "בעל הטורים" - ז.א. שבקי בכל הלכות ועניני התורה, והוא יכול לומר גימטריאות שהם "תורת אמת"! (מגליון 100)

המילים בצורה ברורה! "שירה וזמרה! שירה וזמרה!", ומילים אלו חזרו על עצמן בשנתיים אלו עשרות ומאות פעמים!

והרי על "שמחה בטוהרה" קבלת פני משיח, הוא הדבר היחיד שהרבי הכריז אודותיו "ניסו ויוכחו!" שבתביא מיד הגאולה והמשיח!

הגיע כבר הזמן שהמשפיעים (וה"משכילים") יקחו ויפנימו דברים אלו אל ליבם ויטיפו לשומעיהם לקיים הדברים (כמובן בנוסף לעניינים העקרוניים והיסודיים של תורה ועבודת התפילה) בשמחה גדולה! (מגליון 378)

דברי והוראות אד"ש מה"מ המפורטים והברורים בענייני השמחה.

ז. "המטה להבאת המשיח" קבל מאד"ש הוראה בכת"ק על המכתב שכתבנו, להמשיך ולהוסיף בשמחה ובריקודים עם כלי זמר בכל חודש אדר. מלבד ההוראות והשיחות הרבות ע"ד חיוב השמחה לקבלת פני משיח צדקנו "שמחה בטוהרה!"

וידוע מה שד"ר רוזן סיפר ברבים בג' מנחם-אב תשנ"ד, שהרבי קרא לו הרבה פעמים בשנים נ"ב-נ"ג ומלמל לאזנו כו"כ משפטים שלא הבין אותם, אבל שתי מילים שחזרו על עצמן עשרות פעמים שביטא ושמעו בצורה ברורה היו: "שירה וזמרה", ז.א. שאלו היו המילים האחרונות לע"ש, וצו השעה של אד"ש.

ומספר תמימים הראו לי מ"ש בספר השיחות ה"תשי"ח, מה שאמר הרבי הקודם באופן חריף בקשר לריקודים ביום א' דר"ה ובפרט של תמימים [וכידוע עד כמה היתה בלויבאוויטש תנועה "מאוימת" ומכוצת בר"ה ובפרט ביום הראשון, והרבי כ"כ שיבח ורצה הריקודים, כ"ש בחודש אדר שמרבים בשמחה, וכ"ש כשעושים זאת לקבלת פני משיח צדקנו!]

ומצאתי לכונן להדפיס שיחה זאת פה כלשונה, מסעודת יום ב' דראש השנה תש"ח (סה"ש תשי"ח (קה"ת, תשי"א) ע' 162):

"הרמ"ש ש' סיפר לכ"ק אדמו"ר שליט"א אודות סדר התלוכות התשליך ביום א' דר"ה, והעיר שאחד אמר בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א שאינו שבע רצון שירקדו בשבוס מן התשליך, וענה כ"ק אדמו"ר שליט"א:

"אדרבא איך הגב זיך נאָגעפּרעגט אויב מען האָט געטאַנצט, און אַז מען האָט מיר געזאָגט אַז ניט, האָט עס מיר געוואונדערט.

"ווי קען מען גאָר זאָגן, אַז איך בין ניט צופּרדן פּון אַ אידישע טאַנץ בכלל, פּון אַ חסידישן טאַנץ בפרט און פּון אַ תּמימים טאַנץ בפרטי פרטיות. דאָס גייט ביי מיר אַריין בגדר לה"ר."

[תרגום לה"ק: אדרבא התעניינתי אם רקדו וכשאמר לי שלא – התפלאתי.

איך בכלל אפשר לומר שאינני מרוצה מריקוד יהודי בכלל, ומריקוד חסידי בפרט, ומריקוד תמימים בפרטי פרטיות. זה נכנס אצלי בגדר לה"ר]. (מגליון 148)

שירה ושמחה לקבלת פני משיח!

ח. בקשר לענין השירה, כדאי להביא את דברי השלי"ה על מאמחז"ל (מגליה י, ב. שנהדרין לט, ב. זוהר בראשית נז, ב. תרומה ער, ב.) בקשר למה לא אומרים הלל שלם ולא גומרים ההלל במים האחרונים של פסח: "מעשי ידי טובעים בים ואתם אומרים שירה!" ומביא השלי"ה השאלה והרי נאמר: "באבוד רשעים רינה".

וכן מדייק במאמחז"ל "עתידין ישראל שיאמרו שירה לעתיד לבוא" ושואל שהרי זה כפל לשון: עתידין ולעתידי לבוא?

ומבאר שהטענה לעם ישראל היתה למה אמרו ההודיה והשירה אחרי שכבר הי קריעת ים סוף, והמצרים כבר טבעו וראו הניסים, למה לא אמרו השירה וההודיה מיד על ההבטחה "יה' ילחם לכם", כבר אז היו צריכים להודות להאמין ולשמוח על הבטחון בהבטחה.

ולכן נאמר "שירה" לי נקבה (-חלישות, ומשתנה, ומתעברת) אבל אצל הנשים היתה האמונה בניסים גדולה יותר, ולכן הוציאו איתן את התופים, ושם נאמר ותען להם – לי זכר (וקשה הרי"ז לא לשון המתאים לנשים [ואומר ש"י"א ע"ד הצחות שבחורים באו לראות את מחולות הנשים ומרים אמרה להם תלכו ותשמחו אצל הגברים, אבל השלי"ה עצמו מבאר כפי שכתוב כאן] כי התלבשו בגבורת הגברים באמונתם.

ומשה רבינו לא אמר שירה עד שראה את האמונה אצל בני ישראל, שהיתה רק אחרי שראו את ה"מצרים מת על שפת הים".

אבל לעתיד לבוא יהיה סוג חדש של שיר, שיווד ששמחו וישירו לפני ראיית ניסי הגאולה, על הבטחון בהבטחה "הגיע זמן גאולתכם!" ולכן לעת"ל נאמר שיר לי זכר ותוקף. שתהי גאולה שאין אחריה גלות.

וזהו מה שנאמר תשורי מראש אמנה, שהשירה תהיה מראש לפני שרואים את ניסי הגאולה, מצד האמונה.

ועי"כ מובן מאמר חז"ל שביקש הקב"ה לעשות חזקיה משיח ואמרה מידת הדין "יד המלך אמר לפניך שירות ותשבחות אבל חזקיה לא אמר לפניך שירה על הניסים שנעשו לו.

ושואל השלי"ה הרי מפורש כתוב בישעי' (פרק ל"ח) "מכתב לחזקיה", ששם מודה על הניסים שנעשו לו! אלא "לא אמר לפניך" לפני שנעשו לו הניסים. כי כדי להביא הגאולה צ"ל שיר חדש שאומרים השיר לפני ראיית הניסים. עי"כ דברי השלי"ה.

וזהו מה שאד"ש מה"מ כ"כ תובע וממריץ שיהודים יהיו בשמחה עצומה לקבלת פני משיח, מצד הידיעה והוודאות בדברי הנבואה, "הגיע זמן גאולתכם!". (מגליון 143)

סיפורים

הבעש"ט נמצא ב-770!

ט. בהתוועדות של כ"ק אד"ש בליל שמיני עצרת ה"תשי"י שאל אד"ש את הרב פרידמן ע"ה (רב של קהילה בברוקלין חסיד פולין ומצאצאי הבעש"ט) למה לא הביא איתו ל-770 את אנשי קהילתו! ואמר לו אם יגידו שהבעל שם טוב נמצא בכתובת ומקום מסויים, בוודאי כולם ינהרו לשם, "אני אומר לכם שהבעל שם טוב נמצא כאן ב-770!" (והראה באצבעו למעלה לכיוון הקומה השנייה). (מגליון 259)

הישועה הנכונה

י. סיפר לי הרה"ת שמעון ע"ה גאלדמאן:

כשהגיע הרה"צ האדמו"ר מקלויזענבורג צ"ל אחרי מלחמת העולם השני' לניו יורק, נכנס ל"יחידות" לרבי הרי"צ ובסוף ה"יחידות" לפני שיצא אמר לרבי הקודם: "זאלן זיין ישועות ונחמות!" [= שיהיו ישועות ונחמות!] אמר לו הרבי הקודם: "אייין ישועה און די רעכטע!" [=ישועה אחת והנכונה (האמיתית)]. (מגליון 306)

כל יום מעשה חדש!

יא. סיפר לי הרה"ת לייבל שיחי אלבסקי, שליח כ"ק אד"ש מה"מ בקלויזלאנד, אוהיו.

פעם (בתחילת שנות ה"למ"דים) קיבל הרבי לחדרו הק' ל"יחידות", קבוצה של "גבירים" מה"מגבית היהודים המאוחדים" – הנקראים – UJA.

[הרבי עשה להם מנהג חריג וקיבל ל"יחידות" הקבוצה בחדרו ב"בית משיח – 770";

הרבי אמר להם; יש לי בקשה א' אליכם, לא כסף;

ש"א יקבל על עצמו להתחיל לקיים דבר א', מעשה טוב, מצוה וכו' שעד עתה לא עשה שיתחיל לקיים.

ומכאן איזו זכות אני יכול לבקש זאת מכם, שגם אני כבר יותר מגיל 70 שנה, וכל בוקר אני חושב מה אני יכול לקבל ע"ע דבר שעד עתה לא עשיתי, ומתפלל לה' שיתן לי הדה הנכונה למצוא דבר ומעשה חדש, ולכן אני מבקש זאת מכם.

ולמחרת הגיעו טלפונים מהרבה מחברי קבוצה זו, שמזמינים ומבקשים לקנות ולשלוח להם זוג תפילין, כי קיבלו ע"ע להניח (אז בנתיים ב"מבצעים" הי' רק מבצע תפילין).

פעילות "טוהרה" מפניות!

יב. אחרי תקופת זמן הי' שוב "יחידות" לקבוצה מה"מגבית".

והם שאלו את הרבי מה סוד ההצלחה של חב"ד שמצליחים לקרב רבים ליהדות וחסידות! [זה הי' עוד בשנים שחוגים אחרים לא התעסקו בקירוב ליהדות, ואדברה עוד לעגו לזה].

והרבי ענה להם: כשמקרבים יהודים ומדברים ומשפיעים עליהם, לא לתת להם ההרגשה (וכך באמת להרגיש) שמתכוונים עי"כ שייצא מזה לנו באופן אישי או לחב"ד טובת הנאה גשמית או רוחנית ולא מתכוונים לשום אינטרסים של כבוד, קשרים (קאנקשען) קריירה או כסף או פרסום וכדומה, אלא נותנים את ההרגשה (וכך באמת להרגיש) שמשתתפים במצבו ומתכוונים לטובתו של המקורב והמושפע ועי"כ בעז"ה משפיעים עליו לקרבו ליהדות ולחסידות חב"ד. (מגליון 339)

החלטות טובות ונכונות!

יג. סיפר הרה"ת אפרים ע"ה וולף שהי' מנהל ישיבת תו"ת ומוסדות חב"ד בארה"ק, שהרבי אמר לו ב"יחידות" שהעצה שבמשך היום יקבל החלטות טובות ונכונות ע"פ תורה שנוגעים לניהול המוסדות, העצה היא שיפתח את היום בלימוד תורה, והתורה היא "תורה אור!"

התעוררות עבודה חדשה כל יום!

יד. הרבי פעם שאל בשיחה בעת התוועדות, למה ברא הקב"ה את האדם בצורה כזו שצריך לישון כל יום, והרבה שעות. חלק חשוב מהיום הוא יושן, ולכאורה לא עושה דבר המועיל!

ועי"כ ביאר אד"ש: מטרת השינה, לתת לאדם כל בוקר ההזדמנות להתחדש ולהרגיש התעוררות לעבודה מחדש כל יום [ע"ד הנאמר: "חדשים לבקרים רבה אמונתך"] משא"כ אם לא הי' יושן היו כל עבודותיו וכל ימיו בהמשך אחד, וכך יש לו הזדמנות להתעוררות והרגש מחדש כל יום...

ירידה צורך עליה

טו. שמעתי מהשד"ר הרה"ת יוסף הלוי ע"ה וויינבערג; פעם הי' צריך מענה דחוף מכ"ק אד"ש מה"מ בענין חיוני ביותר עבור א' הגבירים המקורבים שלו שהי' צריך לדעת מיד הוראתו של אד"ש מה לעשות בענין חיוני דחוף ביותר. וכשבא למזכירות ורצה לתת המכתב שימסרו לרבי, אמרו לו שעכשיו נמצא הרב חודקוב אצל אד"ש, וכשיצא במשך כמה שעות החדש סגור ואף אחד לא נכנס לרבי להניס מכתבים.

הרב וויינבערג החליט וחסד המכתב בחריץ הדלת בגובה אדם, בתקוה שכשהרב חודקוב יבא ויבחין בזאת ויתן לרבי. אבל הרב חודקוב כרגיל "טרוד" אצל הרבי ולא שם לב, והמכתב נפל לרצפה בחדר הק'.

אד"ש הבחין מיד במכתב עיי הדלת והתכופף והרים המכתב וענה והורה מה לעשות ומסר למזכירות והמקורב הני"ל עשה מיד כהוראת אד"ש, והצליח ב"ה.

אבל הרב וויינבערג הרגיש מאוד גרוע שגרם ובגללו הרבי התכופף להרים, וכתב לרבי שמבקש סליחה ותיקון עי"ז;

וכ"ק אד"ש מה"מ ענה בזה"ל: "הרי זה ענייני אויפהייבען (= להרים), ובפרט עניינים שאחרים האבען "פארזען" (= התעלמו).

היינו שענייניו של הרבי לרדת לעולם ולהרים אותנו ואת כל העולם וענייניו לרמה ולדרגה ולגובה הנכון!

תן תודה לה' על הניסים!

טז. להרה"ת יצחק (איציקה) ע"ה גאטנבורג שהי' מנהל הפעילות של צא"ח בארה"ק ותמיד היו לו יזמות לפעולות חדשות (הוא ארגן את הפעילות בפורים שפירו דפי הסברה על מצוות הפורים ממסוק או מטוס קל שעיי"כ הגיעו לאלפים רבים). אחרי מלחמת ששת הימים שכולם ראו הניסים הגדולים שקיבלנו את רוב שטחי ארץ ישראל בכמה ימים והיתה התעוררות עצומה בעם, ואיציקה ז"ל יום הסברה על "מבצע תפילין" עיי כרטיסי משחק לילדים, שבצד ימין הי' כתוב תן תודה לה' על הניסים – הנח תפילין! ובצד שמאל היו תמונות של סוגי כלי נשק: טנקים, מטוסים וכדומה שהיו משחקים איתם לפי סריות, והיתה לכרטיסים אלו השפעה והתעוררות גדולה ב"מבצע תפילין", עיי הכרטיסים שהגיעו לאלפים רבים.

הגודל של כל אחד הי' כגודל כרטיס קטן עם אותיות קטנות, ובכ"ז כ"ק אד"ש מה"מ הגי' את הכרטיס והעיר כמה הערות:

א) שבראש הכרטיס צריכים להדפיס **ב"ה**.
ב) בשורה התחתונה היי כתוב באותיות קטנות הפסוק **"ופרצת"**, והיי כתוב צפונה ונגבה (כמו ששרים), והרבי הגיי שצ"ל "יצפונה ונגבה" (בוא"י) כמו שכתוב בפסוק. (מגליון 376)

להדגיש ב"ה!

יז. שמעתי מהמוזכר המשב"ק הרה"י **לייבל** ע"ה **גראנער**, שפעם מישהו כתב לרבי ע"ד פעולה מסוימת, והרבי ענה לו: שאם היי מתחיל את המכתב עם **ב"ה**, הפעולה היתה מצליחה **הרבה יותר!** (מגליון 376)

הנש"ק האמיתי

חי. בשנת ה'תשל"ט נסעה לארה"ק במטוס חברת "אל על" מנהלת וי"ר מבצע נש"ק, הגב' **אסתר** שתחי **שטרנבערג** [שהנפיקה עם משפחתה מאות אלפי פמוטות נרות וחומר הסברה על המבצע עד היום, שגרם לרבי נחת רוח רב] ובבדיקה הבטחונית השגרתית לפני העלי למטוס שאלו אותה "האם יש איתך נש"ק", והיא שכ"כ שקועה ב"מבצע", ענתה לתומה: **"כן, כן, בוודאי יש איתי נש"ק!"**... והתחילה לפתוח את תיקה להראות להם... מיד נהייתה בחלה בין אנשי הביטחון והזיקו רבים לשמור על האיש מפניו מסכנת... כן, כן זהו ה"נשק האמיתי" שלנו, והאמצעי לשרוף ולבטל את כל שיירי צרות הגלות, ולהבאת **אור הגאולה** מיי"ד ממי"ש, נאו. (מגליון 286)

הדפסת התניא - "הכת"ר"!

יט. בשנת ה'תשד"מ [הרבי אמר אז לא לומר תשמ"ד, וד"ל], הורה הרבי שבכל מקום בעולם ידפיסו את ספר התניא כדי לקשר המקום והתושבים לפנימיות התורה ולחסידות, אבל אין קבלו רשות ע"י המזכירות בכל עיר להדפיס פעם א' במקום א', ולא בכל שכונה, אבל מזכירו האיש של אד"ש וי"ר ה"מרכז" הרחמ"א ע"ה חודקוב נתן לי רשות מיוחדת להדפיס התניא בשדה התעופה, ואמר לי "קנדי איירפארט זה "אינטרנאטינאלי" (מקום בין לאומי)", ובאופן חריג קבלתי את רשות ההדפסה [רק כמה שנים אחרי זה, נתנו רשות להדפיס גם בכל שכונה ובכל קהילה ומוסד]. הוצאת התניא שלי היתה מהאלף הראשונים בשנה הראשונה, ולכל הוצאה יש מספר (באותיות), והתניא של שדה התעופה קנדי היי מספר - 625 (אחוזו אז במספר מאוד נמוך ובגלל "חולשת" למספרים ואותיות, בקשתי וקבלתי את מספר זה) **תרכ"ה הכת"ר**.

כריכת ה"תניא" נגמרה אז בסמיכות לבי ניסן, היום שכ"ק אד"ש נתון ושולח המצות לארה"ק, ומכיוון שאז הגיעו הספרים הראשונים מהכריכה, (והיי המשולח קשור בפעילות המבצעים בשדה התעופה), חשבתי שמתאים במעמד זה להגיש לרבי התניא החדש (היות והרבי בין כך עומד ומחכה שיגמרו לסגור ולארזו, ורק אחי"כ מוסר המצות והשליחות).

יחד עם ה"תניא" הגשתי לרבי דו"ח מפעילות ה"מבצעים" בחודשים האחרונים כולל ה"מבצע חנוכה" הגדול בשדה התעופה קנדי. ויחד עם הדו"ח גם כתבתי הרמו ב"דרך הצוות" ל"מגן אברהם" למבצע חנוכה באיירפורט (ראה גליון 286). כשהגשתי לרבי את התניא [נתתי לאד"ש 2 ספרים משתי הקדשות שונות לזכותם], אד"ש מה"מ שאלני: "האם כבר קבלת את שטר ההשתתפות על הוצאות התניא? [על כל הוצאה חדשה של תניא, נתן אז הרבי ע"י המזכירות שטר של 20 דולר] וענתי: לא. והרבי המשיך: "יתקבל אחי"כ במזכירות את השטר", והוסיף: "ומכיוון שנתת 2 ספרים, תקבל 2 שטרות."

נתינת 2 שטרות ההשתתפות בהדפסה!

כ. כמה פעמים בזמן שהרבי נתן לי השליחות לארגון משלוח המצות אמר שאדאג שהכל ישאר חתום בלי נגיעת יד זרה, וביקש שכשאגמור המשלוח להודיע במזכירות את הפרטים באיזה מיכל הם נוסעים (כי קבלנו מיכל מיוחד שנקינו בשביל המצות, ואנחנו נעלנו המיכל ושמיני ע"י את השמל של חב"ד בשדה התעופה, יחד עם שלט גדול שבמיכל נוסעות המצות של הרבי מליובאוויטש לתושבי ארה"ק, כדי שהאנשים שלנו בארץ יוכלו לאתרן מיד ולא תיגע בהן שום יד אחרת).

הפעם כשהתקשרתי להמזכיר המשב"ק הרה"י **לייבל** ע"ה **גראנער** להודיע על פרטי המשלוח, שאלני איפה תהי' מחר בבוקר אחרי קריאת התורה? ואמר לי שהרבי רוצה בעצמו לשמוע ממך על פרטי המשלוח, וכן בעצמו לתת לך את 2 השטרות עבור הוצאת התניא בשדה התעופה, ואמר לי שמחר בבוקר אעמוד בי"גן עדן התחתון" ע"י דלת חדרו הקי' של הרבי וכשהרבי יחזור מקריאת התורה (בשנים הנ"ל היי עוד קריאת התורה בזאל למעלה), הוא רוצה לשמוע ממך על המשלוח ולתת לך השטרות. ולמחרת אחרי קריאת התורה עמדתי בי"גן עדן התחתון" ע"י דלת חדרו הקי' של הרבי, ואד"ש שאל והתעניין על פרטי המשלוח, והוציא מכיס הסירטוק שלו 2 שטרות של **20 דולר** עבור הדפסת התניא. ואחי"כ דיבר איתי ואמר לי עוד ענינים (ועוד חזון למועד בעו"ה). (מגליון 286)

הנאה מועטה מהמיטה...

כא. פעם א' בזמן משלוח המצות ביקש ממני המזכיר המשב"ק הרה"י **לייבל** ע"ה **גראנער**, שכשאחזור משדה התעופה, ובאותו יום הרבי נסע לאוהל, כנראה שהי' בי ניסן, וכי' לפני שנסע לאוהל ראינו שהרבי נתן את מפתח חדרו הקי' להרב גראנער ע"ה, כדי לסדר החדר... ועי' הרב גראנער ביקש ממני, שכשאחזור אדפוק על דלת החדר הקי' והוא יגש לדלת ויפתח, ואמסור לו את פרטי המשלוח (וכמובן שרק עמדתי מוחף לדלת ולא נכנסתי פנימה לחדר).

כשעמדתי ע"י פתח דלת חדרו הקי', ראיתי דבר מדהים!

ע"י השולחן של הרבי עומדת מיטה (מאז שנת ה'תשל"ח הכניסו מיטה לחדר אד"ש), ועל חצי מהמיטה לכל ארכה יש חבילות מכתבים, ז. א. שאם אד"ש מה"מ מרשה לעצמו לנוח קצת יכול לעשות זאת רק על חצי מיטה לרחבה, ולא "מרשה" לעצמו לנוח על יותר מחצי.... (מגליון 286)

ויהי נועם!

כב. באי השידורים הראשונים מהתוועדות אד"ש בארה"ק [השידורים היו בכפר חב"ד, השידור הראשון היי במוצש"ק יו"ד שבט ה'תש"ל (הקלטה מסיום ספר התורה

של משיח שהתקיים בערש"ק אחר חצות) ושידור חי מהתוועדות מוצש"ק, רוב השידורים היו באולם ישיבת תות"ל בכפ"ח וחלק באולם "בית שז"ר" ופי"א באולם "בית רבקה" בכפר חב"ד א' ופי"א הורה הרבי ואמר שבכפר חב"ד יגידו "לחיים" ושישבעו כאן בהתוועדות אד"ש [כנראה שהרבי רצה שארץ יריגשו שומעי השידור שמשתתפים בהתוועדות כאן עם הרבי והחסידים].

מארגן השידורים הרה"י ר' **איציקה** ע"ה **גאנצבורג** יחד עם הרה"ח ר' **בערקע** ע"ה חן קראו בקול גדול (ברמקול באולם בכפר חב"ד) "לחיים!" "לחיים!" כמה וכמה פעמים, שם שמעו אותם, וכאן אצל הרבי לא שמעו [כנראה שהטכנאים בפעמים הראשונות עדיין לא היו מספיק מאורגנים].

ואחרי כמה פעמים שכאן לא שמעו אמר כ"ק אד"ש מה"מ (ושמענו גם בארץ) "זאגט ויהי נועם!" (=תגידו הפסוק "ויהי נועם!") "כתוב בספרים שאם השופר לא מוציא התקיעות כדבעי, שיגידו "ויהי נועם" וזו הסגולה לזה [כנראה כמו שע"י שמשו רבינו אמר הפסוק הוקם המשכן].

אנ"ש היו מופתעים ולא הבינו את דברי הרבי, ואחרי שהרבי אמר זאת עוד פעמים, הרה"י ר' **שייע** שיחי **יוזביץ** קרא בקול כל הפסוק "ויהי נועם הויי אלקינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו!" ואחרי שהני"ל קרא הפסוק, שמעו כאן ברמקולים את החסידים הנ"ל בכפר חב"ד קוראים ומכריזים **לחיים לחיים!** לשביעות רצון ונחת רוח לכ"ק אד"ש מה"מ.

סגולה נפלאה!

כג. מסיפור זה למדו כמה מאנ"ש שיחי, שאם זקוקים להצלחה ועזרה לצאת מקשיים, לאמר הפסוק "ויהי נועם וגו'" (כמו לדוגמא אם נוסעים בדרך ויש "פקק תנועה", וצריכים להגיע למקום בזמן בלי עיכובים נפתחים הפקקים וכדומה). והדבר בדוק ומנוסה, אלה שעושים זאת רואים במוחש העזרה למעשה בפועל בכמה וכמה עיניים, וכדי "לשמך" יותר סגולה זו (כמו "שימון הגלגלים") כדאי עם אמירת ה"ויהי נועם" גם לתת צדקה ולומר "יחי אדוננו וכיו" נראה ההצלחה **עלינו!** [להעיר: ש"נועם" - גימטריא "עלינו" וכן תהי' לנו! (מגליון 315)]

י"ב תמוז - חג הגאולה -

חגיגת י"ב - י"ג תמוז

כד. את הלי' חגיגה [למדו בשנת ה'תשע"ד] בימי חגיגת הגאולה י"ב - י"ג תמוז, שהם הימים שבהם חוגגים כלל ישראל ואפילו מי "אשר בשם ישראל יכונה", את הבשורה ואת הגאולה מן המיצר של דורנו, גאולת הרבי הקודם הרבי הריי"צ, שהביאה את החגיגה והשמחה הכי גדולה לעם ישראל בדרנו. ושע"י ניתנה האפשרות והדחיפה שיוכלו להמשיך בעבודת המס"נ להפצת היהדות.

ויש לומר - שמרמזו באותיות התאריך י"ב - י"ג: י"ב - יום בשורה; שבו נתבשר כ"ק הרבי הקודם שמשוחרר ויכול לחזור לעירו ולביתו (וגם י"ב רמזו ליום ההולדת של הרבי הקודם [באנגלית]: יום בירת - Birth). ובאדיש: פאָרן. ואפ"ל בלה"ק י"ב - יום בריאה). וי"ג - יום גאולה. שבפועל היתה הגאולה בי"ג תמוז (כי בי"ב מבחינה טכנית היי יום חופש ולא סודרו ניירות השחרור ביום זה).

ואפ"ל "חגיגה" נוטריקון - חג י"ג (או חגי י"ג, או חג הי"ג).

ריקוד במחוג ועיגול

כה. ויש לומר שבמילה חגיגה עצמה, ובאותיות, מרומזת השמחה. כי "חגי" מל' עיגול כמו חוגה או "חוג שמיים", כי את השמחה עושים ומבטאים בריקוד ועיגול. (ויש לקשר את דברי הרב, עם כך שב"השגחה פרטית" זה השנה הארצייט החמישי (!?) של הרב ע"ה, שכידוע היה יו"ר "מטה שירה וזמרה" שבמסגרת תפקידו היה מארגן ריקודי שמחה בבית רבינו שבבל - 770 ביומא דפגרא - המו"ל) (מגליון 364)

הצלחה אל על!

כו. כשהצגתי כו"כ פעמים בפני הרבי אנשים מהנהלת ועובדי אל-על והביטחון בחלוקת דולרים "שליחות מצוה לצדקה", הרבי שליט"א מלך המשיח אמר להם "שיהיי **אל על** בגשמיות ורוחניות!" והראה בידו ואצבעותיו הקי' כלפי מעלה! (מגליון 376)

שדה התעופה

כז. כשבאתי ע"י הרבי לקבל "כוס של ברכה", כל פעם הרבי נתן לי גם בקבוק והיי אומר בהתחלה: "**פאר'ן לופט פעלדז!**" [=בשביל שדה האוויר (שדה התעופה)], ובשנים שלאח"ז אמר: "**פאר'ן שדה התעופה!**"

ואולי הרמז "**שדה**" - רמז למי"ש: "**כשדה** אשר ברכו ה"י, שרשיי אומר ע"י (מהגמ' תענית כט, ב) שזהו "שדה תפוחים" וכנראה ע"ד הכתוב בזהר דרגת "חקל תפוחין קדישין".

ו"**תעופה**" - רמז לגאולה כמי"ש: "הן אלה כעב **תעופינה**", שאז יעופו לארץ ישראל עם "ענני שמיא", ואומר כ"ק אד"ש מה"מ שאז לא יצטרכו אוריונים, כי יבואו בעננים... (מגליון 343)

הפרשת חלה וברכה מהשידור!

כח. כשהרבי שלח את המצות שלו לחלוקה בארץ הקודש לתושבים ולחיילי צה"ל זכיתי בעז"ה שהייתי אחראי על ארגון המשלוח והשידור באווירון חברת אל-על בשדה התעופה "קנדי" כאן, בגלל ההיכרות והקשרים ע"י המבצעים הרבים, (פעם א' הרבי אמר לי: "אתה הרי שם כל הבעה"ב"...) הסדר במשך שנים היי שאד"ש מה"מ הלך לבנין הספריי הסמוך ל-770, שם היו 4-5 חבילות גדולות של מצות שהיו פתוחות, כן אד"ש לקח ושבר חתיכה מכל חבילה למצוות הפרשה חלה (הרבי הביא איתו את סידורו לשם כדי לומר ברכת הפרשת חלה מהסידור) [כל החבילות עמדו א' ליד השנייה ומכוסות בנייר גדול שכיסה את כולן ע"ד ההלכה "הסל מצרפן לחלה"י] ואחי"כ הבחורים עוזרי המזכירות סגרו החבילות וטפטו כי"א בפלסטיק - ניילון מחושש גשם בדרך. [ויותר פרטים על מעמד זה, ודברי אד"ש והמופתים שהיו, ראה בגליון "בית משיח" של לפני פסח ה'תשע"ב]. (מגליון 286)

- והיה מחניף קדוש -

לרגל "היארצייט החמישי" (!?) של הרב ע"ה, הננו מביאים דבריו שכתב הרב ע"ה לפני כמה שנים בדיוק בתקופה זו על עניין הצניעות שבידוע דיבר ועודד על עניין זה עד כדי מסירות נפש, וכן דיבר על כך בסמוך ממש לפטירתו הפתאומית, והנהו בתקווה שדברים אלו שיצאו מהלב ייבטחו אל הלבבות - המו"ל

התעוררות בעניין צניעות

כט. הרב ראפ ע"ה דיבר [בימים שלפני י"ב תמוז ה'תשע"ה, עם אלו שעזרו לו] בחריפות על נושא הצניעות, ואמר שזה דבר **מסוכן מאוד**... ולא יודעים את גודל החומרה. ואמר שהבעיה היא, שלא עושים את זה בשביל להכעיס, אלא מחוסר ידיעה. ואמר שילך בקרוב לדבר עם רבני השכונה בנושא, ושוחח על כך עם הרב גורארי, והדגיש שאסור להשאיר את המצב כמו שהוא, וכן דרש והפציר שישגו לו את נאום הרב אשכנזי בכפר חב"ד, שמדבר על גודל ענין הצניעות. [והכי מפליא בענין, שעצרנו ועסקנו בהלכות של ספר טהרה, הלכות טומאת מת. והדברים מדברים בעד עצמם].

בקשר עם ענין הצניעות, אנו מביאים את דברי כ"ק אד"ש מה"מ

(ע"פ לקוטי שיחות ח"י"ג ע"י 83 ואילך):

על הפסוק "מה טובו אהליך יעקב" (כד, ה) כתב רש"י "על שראה פתיחהם שאינן מכוונין זה מול זה".

ומזה יש ללמוד עד היכן נוגעת ההקפדה על עניני צניעות:

הענין ש"פתיחהם אינן מכוונין זה מול זה" הוא רק פרט בדיני צניעות ולא מעיקרי דינים אלו, שהרי כל ענין הוא רק "שלא יציץ לתוך אוהל חבירו" (רש"י לעיל כד, ב). ומכל מקום גם ההקפדה על פרט זה בכחה לפעול שאפילו בלעם הרשע "יעלה בלבו שלא לקללם" (רש"י שם).

ומכאן, שאל יאמר האדם שעליו להקפיד רק על עיקרי דיני צניעות וכי אך בפרט קטן וקל אין הכרח כל כך לדקדק, אלא עליו לדעת שגם פרט קטן בעניני צניעות ענין עיקרי הוא, עד שבכוחו לפעול הפיכת ענין בלתי רצוי לטוב.

ועדיין יש מקום ליצר לומר לאדם, שההקפדה גם על הפרטים הקלים צריכה להיות רק כאשר מדובר על הנהגה **קבועה**, אבל כאשר מדובר על הנהגה עראית אין הכרח לדקדק כל כך.

ועל זה באה ההוראה "מה טובו אהליך", שאפילו בנוגע ל"אהל עראי" יש להקפיד ביותר ולהזהר גם על הפרטים הקלים. (מגליון 399)

קנאות פנחס לצניעות ונגד הפריצות

ל. התחילו [בשנת ה'תשס"ח] את הלכות תפלין ומזוזה וספר תורה ביום ו' ערש"ק בלק, ומסיימים ביום ב' פרשת פנחס, וביום ג' מתחילים ומסיימים את הלכות ציצית, והקשר של הלכות אלו לפרשת בלק ופנחס אפשר לומר:

בסיום פרשת בלק ובתחילת פרשת פנחס, מדובר על דבר קנאות ומלחמתו של פנחס נגד ענין הזנות והיפך הצניעות שהיה בעם ישראל, ופנחס עשה ולחם לעצור זאת. וענין היפך הצניעות מתחיל מראית ה**ענינים** וכמו שאומר רש"י על הפסוק בפרשת ציצית "**וראיתם** אותו וזכרתם את כל מצוות ה' ועשיתם אותם, ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי **ענינים** אשר אתם זונים אחריהם" ואומר רש"י "הלב והענינים הם מרגלים לגוף, מסתסרים לו את העברות, ה**ענין רואה** והלב חומד והגוף עושה את העבירות" היינו שהעברות מתחילה מראית הענינים את היפך הצניעות והפריצות.

וגם במעשה זמרי החטא והזנות היו בפרסום נגד הענינים כמ"ש בפסוק: והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית **לענין** משה **ולענין** כל קהל עדת בני ישראל, והמה בוכים פתח אוהל מועד" ז.א. שהחטא היה בפריצות לענין **עדת** בני ישראל.

וגם משי"י "והמה **בוכים** וגו'" קשור בענינים; וכל כפי קשורה בדמעות ה**ענינים** [ואפ"ל "דמעי" אותיות דם ע' – הדמעה היא הדם של העין, ואלו היו דמעות של כאב על מצבם. ויש גם דמעות חיוביות ודמעות של שמחה וכמו שאומר אד"ש בשיחות דחודש אלול על מה שכתוב בהתחלת פרשת כי תצא (שחלה תמיד בחודש אלול) "ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים", שבפשטות הכוונה היא על אשת יפת תואר שבוכה ומתאוננת על מצבה ומשפחתה, אבל בספרים כתוב שקאי על הכהיה של תשובה - ירח ימים – דחודש אלול. ואומר אד"ש מה"מ שהכביה אינה דווקא כהיה של צער, אלא יכולה להיות בכיה של שמחה – **תשובה** ומתוך **שמחה**!]

וכדי למנוע ולהזהר מעברות הפריצות וראיית הענינים השלילית, באים המצוות הנ"ל **כאות** על הקשר על הקב"ה והקדושה שמזכירות ליהודי שלא יחטא, וכמו שאומר הרמב"ם בסיום הלכות מזוזה: "אמרו חכמים הראשונים כל מי שיש לו תפלין בראשו וזכרונו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו, מוחזק הוא **שלא יחטא**, שהרי יש לו מזכירים רבים והם הם החמאנים שמצילין אותו מלחטוא שנאמר: "חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם". בריך רמלאך דסייען".

[כך נדפס בספרי הרמב"ם הרגילים, למרות שבהרבה הלכות לא נדפס "**בריך רחמנא דסייען**" או בסייעתא דשמיא, (גם לא בסיום הלכות תפלין או בסיום הלכות ס"ת) וגם לא כתוב לפניו שישלמו הלכות מזוזה (כפי שמוצאים בכ"כ הלכות) ולכן נראה לאמר: בריך רחמנא **דסייען** – שמייע להחלץ מן החטא].

ומכיון שהזנות בא בגלל הפריצות שהתחילה בראית הענינים שעברו על "לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי **ענינים**", התיקון לזה שחלבה פנחס, הוא ע"י צניעות ושמירת הענינים, והפעולות שעושים לחזק זאת. ומצוות אלה, תפלין ומזוזה וספר תורה וציצית, קשורות עם ראיית הענינים החיובית והקדושה השומרות מן הפריצות והחטא.

לא תוכל להתעלם!

לא. מפרשיות בלק ופנחס וכן בהלכות הנ"ל ברמב"ם אנו לומדים את גודל חומרו עניני הקדושה והצניעות, וע"כ על כל אחד ואחת מאנשי להשתדל בזה ככל יכולתו ולמעלה מיכולתו כי מדובר כנ"ל במגיפה **ואש בוערת** האוכלת הרבה מהקדושה, ואין לאף אחד הרשות והאפשרות להתעלם מכך ולשבת בחיבוק ידים.

ובפרט החוב בענין זה על רבני השכונה, לקרב ולהשפיע בדרכי נועם אבל **בתוקף** שכולם יתעוררו לשפר המצב.

ומכיון ש"יואשימם בראשיכם", אנו מפצירים ומעתירים לרבנים שיקראו **לאסיפת חרום כללית** את כל התושבים (אנשים לחוד ונשים לחוד), ולעורר הציבור שמדובר באופן שכל יום שעובר נהי' ר"ל יותר גרוע.

ובפרט שמדובר בציבור שהם תודה לה' לא פורקי עול, אלא יש חוסר מודעות וחוסר ארגון בענין, (והרבנים והמשפיעים כנראה לא שמים לב, ולא רואים היפך הצניעות) ועם התעוררות נכונה והסברה, כולם יבינו את חשיבות הענין.

ובפרט לפי פסק דין הרמב"ם בתחילת הל' תענית שאם קרה אסון לומר "מקרה נקרה", "כי הרי זו דרך אכזריות וגורמת להם להידבק במעשיהם הרעים וכי" (איני רוצה לסיים את דבריו) והיות והשבוע איבדנו אישה צעירה בוודאי עלינו ללמוד ולתקן את הצניעות שתהי' כדבעי.

א"י לומר ולשים אצבע מאשימה על סיבת האסון שקרה, אבל חייבים וצריכים לחפש ולומר מה יכולים וחייבים לתקן ושבוע"ה ישפר המצב הרוחני וממילא השלמות והבטחון הגשמי.

וה' יעזרנו שיתקיים הנאמר בפניחש השכר על שפעל בענינים אלה: "הנני נותן לו את בריתי שלום" ויקויים הנאמר בברכת כהנים "וישם לך שלום", ואומר בעל הטורים בפרשתנו "**שלום**" בגימטריא – "זהו משיח" מי"ד מ"ש" נאו! (מגליון 118)

בהמשך לזה, הננו מביאים דברים שכתב הרב ע"ה בדיוק לפני שש שנים, בעקבות מאורעות שאירעו באותה תקופה – המו"ל

קול זעקה גדולה ונמרצה!

לב. על אנ"ש החוב לפרסם כעת, ובפרט על רבני חב"ד, שהעצה והתנאי הכתובים בתורה לשמירת ה' עלינו היא הזהירות בצניעות, כמו שנאמר: "כי הוי' אלקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת אויבך לפניך, והוי' מחנך קדוש, ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך", וצריכים לתקן לכל לראש במקומנו שלא תהי' ח"ו פירצה אפילו קטנה בגודל הצניעות.

ואולי פירצה קטנה גרועה מגדולה, כי מפירצה גדולה ח"ו אף א' לא ילמד, אבל בפירצה קטנה חבדך חבא אית ל', ולומדים ויכול להביא לפירצה גרועה יותר.

והחובה על רבני חב"ד לכנס ולהזעיק את אנשי חב"ד בקול **זעקה גדולה ונמרצה!** שהפריצות היא כמו אש מתלקחת שמכלה יותר ויותר שטחים, ואם לא זועקים אז האש מתפשטת ומכלה.

והחוב על אנשי חב"ד התלמידים ואנ"ש להתחנך לרבנים שיפעלו לפי ערך הסכנה כמו באש בוערת שע"כ יקויים **והמגפה נעצרה!** וכ"א יעשה תפקידו במסירות ונאמנות!

אבל לשתוק על מי מנוחות הוא בטח לא ענין ויכול האסון ח"ו להתרחב ולהרוס יותר, וכמו במשל האש הנ"ל, וע"כ על כולם להתגייס ולעצור המגיפה! וע"כ יקויים אצלנו ובכלל ישראל "כי הוי' אלקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת אויבך לפניך"!

- שלימות הארץ -

בהמשך לדברים אלו, כותב הרב ע"ה (באותו עלון) גם על "זעקת המלך" בנושא שלמות הארץ ובטחון עם ישראל, שבידוע היה הרב יו"ר "המטה העולמי למען שלימות העם והארץ", ורואים במושג שדברים אלו מתאימים במיוחד גם לזמן זה – המו"ל

תיארים

לג. "מלחמת יום הכיפורים" התחילה בינם כיפור היתש"לד לאחר כמה ימים בהתוועדות י"ג תשרי אמר בשיחה כ"ק אד"ש מה"מ שכל מה שדיברו בשנים האחרונות ע"ד נכוונתם למסור שטחי ארץ ישראל לנכרים זה ה' באופן של "יצרם אנסים" ועשו תשובה, ויותר לא ידברו ע"כ, ויהי בטחון בארץ ישראל (כי הדיבור עצמו זהו פיקוח נפש וסכנת נפשות).

אם החרש תחרישי בעת הזאת!

לד. לעת כזאת **חובה עלינו**, כל חסיד חב"ד, ובפרט מנהלי המוסדות, ובפרט רבני חב"ד, שהגיע הזמן שנלמד מן לקחי העבר שרואים במושג שהסכנה עלינו עתה היא ממקומות שהיו בידנו ומסרנו לנכרים והרבי חזה והתחנך שלא ימסרו להם אפילו **שעל וסניטימטר** ע"פ הגמי' בעירובין ונפקס בשו"ע הל' שבת "שמעם תהא הארץ נוחה ליכבש לפניהם" ומשם הם יורים עלינו ועושים המנהרות, הם אמרו (והשמות שמורים) "**עזה תחילה**" ר"ל, ולדאבוננו **מעזה** נפתחה הרעה. והיו שותפים לזה גם מפלגות חרדיות, מכל מיני סיבות ואינטרסים.

אבל לפחות עכשיו, עלינו לפרסם שידו בטעות שרואים בעליל שאותם המקומות שמסרו להם, הם מסכנים הכי הרבה רבבות מבני ישראל שמשם יורים הטילים, ומשם המנהרות, אלא שאופן של ניסים ונפלאות רבים גדולים ועצומים לא פגעו באף א' וכמעט גם לא ברכוש, שע"ז צריכים "להודות להלל לשמך הגדול על ניסוך ועל נפלאותיך ועל ישועותיך"!

וזו הזדמנות לנו חסידי חב"ד להוכיח אמינות בנבואה של כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח, וללמוד שמכאן ולהבא צריכים לציית! וע"ד הדין בהל' שבת על "קמיע מומחה" שמותר לצאת בו, או "איתמחי גברא" או "איתמחי קמיעא", שהכוונה שהקמיע של איש זה כבר הוכיחה ועזרה 3 פעמים, וכך עלינו לפרסם רואים אצל הרבי בכל נבואותיו למעלה מג' פעמים.

העלון תקוות מנחם

נלקט ונערך ע"י יוסף יצחק הלוי בן אסתר שינדל

ונדפס ע"י זוגתו מרת ביילא פייגעל תחי' וב"ב שיחי ראפ

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש – 70 – בית משיח ולתלמידי התמימים)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!